

Швед К.В.

МІНІРНК – КРИХІТНІ РЕГУЛЯТОРИ З ВЕЛИЧЕЗНИМ ПОТЕНЦІАЛОМ

Буковинський державний медичний університет, Чернівці, Україна
Кафедра медичної біології, генетики та фармацевтичної ботаніки
(науковий керівник - д.мед.н. Пішак В.П.)

Клітина – це біологічна система, здатна до самовідновлення, самовідтворення та розвитку. Це динамічно стійка відкрита система, яка складається з багатьох взаємопов'язаних елементів, функціонування яких не тільки визначає життєдіяльність клітини, але має значення для організму як цілого. Клітини здатні підтримувати високу впорядкованість своєї організації завдяки генетичній інформації, що зберігається, відтворюється, реалізується й удосконалюється. В основу названих фундаментальних явищ ставлять молекулярні процеси, що відбуваються за допомогою ДНК і РНК. Вони є генетичним матеріалом для всіх живих організмів. Встановлення структури ДНК відкрило нову епоху в біології, медицині, так дозволило зрозуміти, яким чином живі клітини, а значить і організми, точно відтворюють собі подібних і як у них кодується інформація, необхідна для регуляції їх життєдіяльності.

Сьогодні відома будова та функції ДНК і РНК, що дозволяє втручатись у тонкі механізми спадковості з метою лікування багатьох хвороб людини. Генетична інформація записана в лінійній послідовності нуклеотидів ДНК. За участі РНК ця інформація надходить (транлюється) до рибосом з утворенням поліпептиду з амінокислот.

На основі розміру, структури і функції молекул розрізняють основні типи РНК, які характерні як для прокариот, так і для еукаріот (мРНК, іРНК, тРНК, рРНК). МініРНК – це однопологові РНК довжиною близько 22 нуклеотидів, які комплементарно (або частково комплементарно) зв'язуються з мРНК, що призводить до її руйнування, або до інгібування трансляції з нею. Це регуляторний механізм посттранскрипційного пригнічення експресії генів, що присутній у всіх еукаріот. МініРНК з'являються в результаті процесів дозрівання РНК-попередників, які мають структуру "шпильки", та які є продуктом транскрипції РНК-полімеразою II особливих генів. МініРНК відіграють важливу роль в складній просторовій та часовій регуляції активності генів, оскільки визначають якісний та кількісний склад транскриптів, та відповідно, білків, необхідних для розвитку окремих тканин, органів та всього організму тварин та рослин. Метою роботи є показати недавні результати експериментальних випробувань у вивченні організації мініРНК-генів, та закономірності їх експресії, біогенеза, та молекулярних механізмів їх взаємодії з мРНК, а також підкреслити роль комп'ютерних біоінформаційних методів при вивченні впливу мініРНК-генів та розпізнавання їх мРНК-мішеней.

Шустик О.Р., Шустик М.Р.

КОРОСТА: НЕСТЕРПНИЙ СВЕРБІЖ І ПРОСТЕ НАРОДНЕ ЛІКУВАННЯ

Буковинський державний медичний університет, Чернівці, Україна
Кафедра медичної біології, генетики та фармацевтичної ботаніки
(науковий керівник - д.мед.н. Захарчук О.І.)

Сьогодні короста привертає увагу не тільки дерматологів, а й лікарів інших спеціальностей, хіміків і фармацевтів. Ця хвороба викликає значний дискомфорт у людей та погіршує якість життя, особливо у нічний період. Метою роботи стало визначення причин і особливостей перебігу корости та заходів її усунення з використанням народних методів лікування. Статистичні дослідження проведені у 2008-2012 рр. у Рівенській області та в м. Рівному.

Дослідження показали, що дана нозологія розповсюджується серед населення низьких соціальних прошарків, серед людей, які живуть в антисанітарних умовах. Переносником є коростяний свербун (*Acarus siro* seu *Sarcoptes scabiei*).

Крім традиційних методів лікування, існують і перевірені часом народні засоби боротьби з коростою.

1. Хлібний квас - сильно посолити його й підігріти так, щоб рука могла терпіти. У квас опускають руки кілька разів на день і тримають стільки часу, скільки витерплять руки. Цей рецепт застосовувати в тому випадку, коли хвороба вразила тільки руки.

2. Лист лавровий. Вершкове масло. Листки подрібнити, змішати в рівних частках з маслом. Утирати в уражені місця.

3. Березовий дьоготь. Змастити уражені місця, а через кілька годин обмити теплою водою з висівками.

4. Свиняче сало - 4 частки; товчена сірка - 2 частки; сіль - 1 частка. Інгредієнти ретельно перемішати. Отриману мазь утирати в уражені ділянки шкіри щодня протягом 5 днів.

5. Пряжене сало - 1 ст. л.; господарське мило, натерте на тертці - 1 ст. л.; сірка - 2 ч. л.; дьоготь березовий - 1 ч. л. Все це добре перемішати до одержання однорідної мазі. Ретельно помитися гарячою водою з милом, витертися досуха й натертися зазначеною маззю. Не змивати до наступного дня. Наступного дня все повторити. Лікування продовжувати 3 дні підряд.

6. Скипидар - 1 ч. л.; вершкове масло - 2 ст. л. Отриманою сумішшю обробляти уражені ділянки шкіри.

7. Чистотіл - свіжий сік трави - 1 частина; вазелін - 4 частини. Інгредієнти змішати й змазувати ділянки шкіри.

8. Дим'янка лікарська (трава) - 25 г; горілка - 100 мл. Настояти в темному місці протягом тижня. Рецепт непоганий, але хворому цей тиждень роком здається! Тому ми рекомендуємо обробляти шкіру свіжим соком цієї трави.

9. У Пермській губернії для лікування корости використовували такий спосіб: "Траву котячої лапки подрібнити, ретельно перемішати з медом. Отриману мазь нанести на червоне сукно або червону вовняну тканину й прикладати до хворих місць".

10. Лавандова есенція. Натерти шкіру, а через 2 дні прийняти ванну. Повторювати до одужання.

11. Кінський шавель. Натирати шкіру протягом 2 днів, а потім прийняти ванну. Повторювати до одужання.

Отже, дослідивши шляхи зараження, особливості перебігу та лікування корости протягом останніх 5 років в Рівенській області та місті Рівне, ми виявили зниження захворюваності на коросту в півтора рази.